

ANTHOLOGIUM
EPIGRAMMATUM GRÆCORUM.

GRÆCE ET SVETHICE.

QUOD,

VENIA AMPLISS. FACULT. PHILOS. ABOËNS.

P. P.

MAG. AXELIUS GABRIEL SJÖSTRÖM,
Facult. Philos. Adjunctus E. O.,

ET

JOHANNES ELMERS,
Stipendiar. publicus,
Tavastenses.

In Auditorio Philos. die V Martii MDCCCXXV.
horis a. m. consuetis,

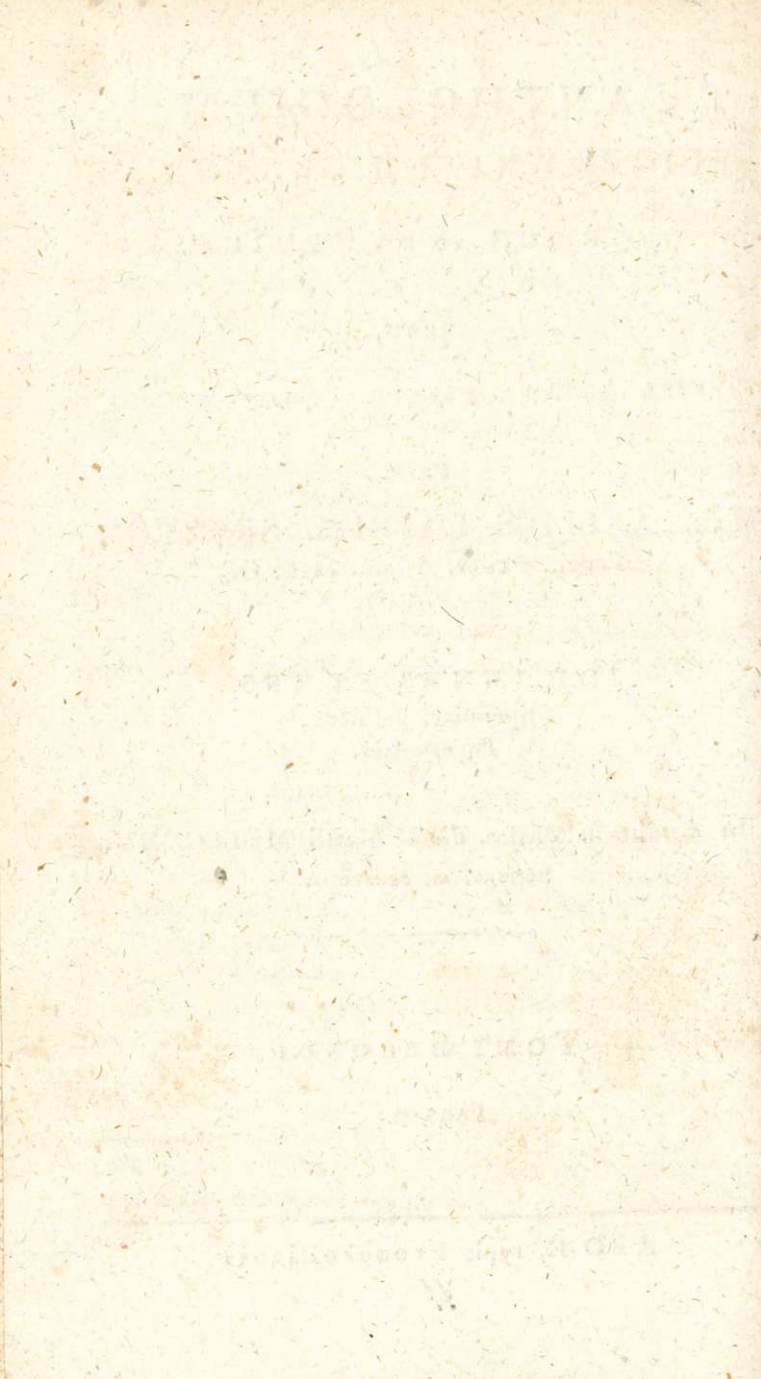
TOMI SECUNDI

PARS 4.

ABOË, typis Frenckellianis.

11

66. POSEIDIPPOS.

Kärlekens gudar engång Eirenion sågo, den sköna,
 Just då hon trädde utur Kyprias gyllne palats;
 Alltfrån hufvud till fot oändeligt täck, som en bildstod,
 Vidt hon spred sig omkring ungdomens milda
 behag.

Och från bågens purprade sträng afskjöto de alla
 Med små händren påstund pilar på henne i
 mängd.

Ed. T. T. I p. 101.

67. DENSAMME.

Ja, ja, skjut en, Eroter! För er skottafla gemensamt
 Ligger jag. Skonen mig ej, dårar, ty vinnen
 I mig,

Skolen ibland odödligas här på Olympen I hälsas
 Mästarskyttar, sen jag är till ert koger förbytt!

Ed. T. T. III p. 110.

68. LUKILLOS.

Till spåkarlen Olympos, Onesimos brottarn, Menekles
 Rännbanköraren, kom, jemte en tredje dertill,
 Viljande veta enhvar, hvem priset vore bestämdt åt.

Denne med mystisk min skrifterna sporde derom,
 Sägande: segren är viss för er tre, blott dig man ej
 vinner,

Dig man ej åker förbi, dig man ej kastar omkull.

Ed. T. T. III p. 40.

---

v. 4. videtur poëta se pharetram Amorum dicere;
 quia omnia sua tela in eum consumserant. 68.
 cfr. α Nr. 7. v. 4 τα ίσα sunt Astrologorum
 commentarii.

69. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἴκοσι γεννήσας ὁ ζωγράφος Εὐτυχος υἱός,
 Οὐδ' ἀπὸ τῶν τέκνων οὐδὲν ὅμοιον ἔχει.

Jacobs A. G. T. II p. 382 Nr. 215. Animadv. Vol. II P. 2 p. 500.

70. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Εἰμὶ πατρὸς λευκοῦ μέλαν τέκος, ἄπτερος ὄρνις,
 Ἄχρη καὶ οὐρανίων ἱπτάμενος νεφέων·
 Κούραις δ' ἀντομένησιν ἀπενδέα δάκρυα τίκτω·
 Εὐθὺ δὲ γεννηθεὶς λύομαι εἰς αἴερα.

Jacobs A. G. T. II p. 549 Nr. 5. Animadv. Vol. III P. 2 p. 353.

71. ΑΛΛΟ.

Ξανθὴ μὲν τις ἐγὼν ἤμην πάρος, ἀλλὰ κοπεῖσα
 Γίνομαι ἀργεννῆς λευκοτέρη χιόνος·
 Χαίρω δὲ γλυκερῶ τε καὶ ἰχθυόεντι λοστρέῳ,
 Πρώτη δαιτυμόνων ἐς χορὸν ἐρχομένη.

Jacobs A. G. T. II p. 554 Nr. 26. Animadv. Vol. III P. 2 p. 343.

72. ΑΡΧΙΟΥ.

Ἄιδος ᾧ νεκρηγέ, καχαρμένη δάκρυσι πάντων,
 Ὅς βαδὺ πορθμεύεις τοῦτ' Ἀχέροντος ὕδαρ,
 Εἰ καὶ σοὶ βέβριθεν ὑπ' εἰδώλοισι καμόντων
 Ὀλκᾶς, μὴ προλίπης Διογένη με κύνα.
 Ὀλπὴν καὶ σκίπωνα φέρω, καὶ διπλόον εἶμα,
 Καὶ πήρην, καὶ σοὶ ναυτιλῆς ὀβολόν.

69. cfr. α Nr. 7. 70. Nihil obscuri habet hoc ænigma. Ambiguitas est in voce κουραι, quæ & pupillam oculi & puellam significat. 71. Linum, ex quo mantilia fiunt, flavum est & albescit tun-

69. DENSAMME.

Söner, tjugu till tal, framaflade Eutychos, målarn;
Men ej i dessa engång finner man likhet igen.

Ed. T. T. III p. 51.

70. OKÄNND.

Son till en ljuslätt far, jag är sjelf dock svart, och
som fågeln,

Fast ovingad, jag plär flyga mot himmelens sky;
Ur små ögon jag lockar en tår, ej alstrad af sorgen,
Strax vid min födelsestund löses i dunster jag upp.

Ed. T. T. III p. 171.

71. Likaledes.

Gul jag tillförene var, det kan jag ej neka, men bultad,
Synes jag hvitare nu än som den mjellaste snö;
Gerna jag trifs framförallt i det sunda och fiskiga badet,
Först inträffar jag städs der det förspörjs ett kalas.

Ed. T. T. III p. 175.

72. ARCHIAS.

Du som åt menskornas tårar förnöjs, färgkarl hos Äides,
Du som på Acherons djup färdas tillbaka och fram,
Fastän af skuggor också ren vore till brädden belastad
Båten, o, lemna ej dock hunden Diogenes här!
Krukajag bringar och staf samt dubbelmantel och våtsäck,
Bringar en obolos ock, dig att betala dermed.

---

dendo abluendoque. v. 4. quando convivæ discu-
buerant, aqua iis porrigebatur & χειρομαντρεα.
Hinc adparet cur se primum in convivarum cho-
rum venire dicat mantile. 72, cfr. Nr. 1.

Καὶ ζωὸς τὰδε μούνον, ἀ καὶ νέκυς ᾧδε κομίζω,
Εἶχον ὑπ' ἡελίου δ' οὐ τι λέλοιπα Φάει.

Jacobs A. G. T. I p. 326 Nr. 68. *Animadv.* Vol. II P. 1 p. 272.

73. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΥ.

Ἄνερα μὴ πέτρη τεκμαίρεο· λιτὸς ὁ τύμβος
Ὀφθῆναι· μεγάλου δ' ὄστρεα Φωτὸς ἔχει.
Εἰδήσεις Ἀλκμᾶνα, λύρης ἐλατῆρα Λακκαίνης
Ἐξοχον, ὃν Μουσέων ἐννέ' ἀριθμὸς ἔχει·
Κεῖσαι δ' ἠπείροις διδύμαις ἔρις, εἶθ' ὅ γε Λυδός,
Εἶτε Λάκων· πολλαὶ μητέρες ὕμνοπόλων.

Jacobs A. G. T. I p. 311 Nr. 18. *Animadv.* Vol. II P. 1 p. 334.

74. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Εἰς Ἔρωτα ἐν ἄλσει κοιμώμενον.
Ἄλσος δ' ὡς ἰκόμεσθα βαθυσκίον, εὖρομεν ἔνδον
Πορφυρέοις μήλοισιν ἑοικότα παῖδα Κυθήρης.
Οὐδ' ἔχεν ἰσόκον Φαρέτην, οὐ καμπύλα τόξα·
Ἄλλὰ τὰ μὲν δένδρεσσιν ὑπ' εὐπετάλοισι κρέμαντο·
Αὐτὸς δ' ἐν καλύκεσσι βόδων πεπεδημένος ὑπνω
Εὐδεν μειδίων· ζουθαὶ δ' ἐφίπερθε μέλισσαι,
Ἔσμος κηρόχυτας, λαροῖς ἐπὶ χεῖλεσι βαῖνον.

Jacobs A. G. T. II p. 689 Nr. 210. *Animadv.* Vol. I P. 1 p. 356.

73. cfr. α Nr. 43. v. 4. "Dicuntur Musæ tenere illum, quem amare se significant, præclara carmina tribuendo. Nisi forte argutiori sensu hæc dicta sunt. Novem fuerunt Lyrici, numero, ut videtur, ad Musarum numerum concinnato. Quem

Lefvande mer jag ej ägde än nu som skugga jag medför;
Ej jag' det ringaste ens uppe på jorden förglömmt.

Tempe I B. p. 74 Nr. 79. Ed. T. T. I p. 239.

73. ANTIPATER från THESSALONIKA.

Skåda ej människan efter dess grift; ty ringa är vården;
Och den bevarar likväl stoftet af ståtelig man.
Vet, det är Alkman sjelf, den Lakainiska lyrans
förnämste

Skald, bland de nio med fog räknad af sänger-
nas mör.

Fritt må man tvista om han är till börden Spartan eller
Lyder:

Flere mödrar än en egna sig snilletts förtjenst.

Tempe I B. p. 32 Nr. 33. Ed. T. T. I p. 228.

74. PLATON.

Öfver den i lunden sofvande Kärleken.

När djupskuggiga lunden vi nått, i dess dunkel vi funno
Kyprias herrlige son, lik purprade äpplet i fågring.

Ej pilgömmande kogret han bar, ej krokiga bågen,
Utan i sköntomlöfvade trän upphängde de voro.

Sjelf kringfjettrad af sömn på de doftande rosornaskalkar
Låg han, och log; deromkring sig rörde de gyllene biens
Vaxarbetande svärm, och kysste dess tjusande läppar.

Tempe II B. p. 35 Nr. 3. Ed. T. T. III p. 281.

---

igitur Grammatici in hunc novenarium numerum
retulissent, eum fortasse ἀριθμος Μουσῶν ἔχειν,
numerus Musarum habere, poterat dici". J.
74. cfr. α Nr. 75. v. 7. in Cod. ita audit: κηροχυτουσ'
ἐντος, λαροῖς ἐπι χειλεσι βαῖνον' nos J. sequimur.

75. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΛΗΤΙΚΟΥ.

Γαστέρα μὲν σεσάλακτο γέρον εὐώδει Βάκχῳ
 Οἰνοπίων, ἔμπης δ' οὐκ ἀπέθηκε δέπας·

Ἄλλ' ἔτι διψῶν ἰδίῃ κατεμέμφετο χεῖρι,

Ὡς ἀπὸ κρητῆρος μηδὲν ἀφυσσαμένη.

Οἱ δὲ νέοι βέγγουσι, καὶ οὐ σθένος οὐδ' ἀπ' ἀριθμοῦ

Τὰς κύλικας γινῶναι τὰς ἔτι πινομένας.

Πῖνε, γέρον, καὶ ζῆθι· μάτην δ' ἄρα θεῖος Ὀμηρος

Τείρεσθαι πολὴν ἐκ νεότητος ἔφη.

Jacobs A. G. T. II p. 337 Nr. 57. Animadv. Vol. III P. 1 p. 70.

76. ΛΟΥΚΙΑΛΟΥ.

Εἰ μὲν ζῆς ἐλάφου ταναὸν χρόνον, ἢ ἐ κορώνης,
 Συγγνώμη πλεῖστον πλοῦτον ἀγειρομένα.

Εἰ δὲ τις ἐσσι βροτῶν, οὐς αὐτίκα γῆρας ἰάπτει,

Μὴ σέ γ' ἀπειρεσίῳ οἴστρεο ἔλη κτεάνων·

Μὴ σὺ μὲν ἀτλήτοισιν ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀλέσσης,

Χρήσωνται δ' ἄλλοι σοῖς ἀγαθοῖς ἀπόνως.

Jacobs A. G. T. II p. 431 Nr. 389. Animadv. Vol. II P. 2 p. 501.

77. ΑΡΧΙΟΥ.

Μηκέτι ταυροβόροιο βαρὺ βρύχημα λέοντος

Πτήσσετε, ληνόμοι γεαιρόται Νεμέης·

Ἡ γὰρ ὑφ' Ἡρακλῆος ἀριστάθλοιο δέδουπεν,

Αὐχένα θεροφόνους ἀγχόμενος παλάμαις.

75. cfr. Nr. 24. v. 8 respicitur versus *Homeri* II. VIII. 102. 76. cfr. α Nr. 7. Theophrastus moriens accusasse naturam dicitur, quod cervis & cornicibus vitam diuturnam, quibus id nihil interesset; hominibus, quorum maxime interfuisset, tam exiguam vitam dedisset. *Cicero* Tusc. Quæst. III. 28.

75. AGATHIAS.

Magen med ljufligt ångande vin ren mättat den gamle
 Oinopion, och ändock ger han ej bort sin pokal,
 Utan törstig alltjemt, anklagar han tröttade handen,
 Att ur den rågade båln icke den öser numer.
 Men ungsvennerne snarka, och ej än längre förmå de
 Räkna de bägrars tal, gubben i maklighet tömmt.
 Drick, du gamle, var glad! ty förgäfves den ädle Ho-
 meros

Yrkat att ålderns kraft viker för ynglinga-mod.

Tempe II B. p. 140 Nr. 41. Ed. T. T. III p. 16.

76. LUKILLOS.

Vore den lefnadslängd dig beskärd, som åt hjorten och
 kråkan,
 Då förlät jag dig visst detta ditt penningbegär.
 Men om du är af de dödliga en, som snarligt föråldras,
 Låt ej skatter och guld skamligen fånga din själ;
 Att du ej må tillsätta ditt lif bland bistra bekymmer,
 Fremmande fräta din vinst utan det minsta besvär!

Tempe II B. p. 150 Nr. 53 Ed. T. T. III p. 89.

77. ARCHIAS.

Rädens ej mer tjurätande lejonets väldiga rofskri,
 I som Nemeas fält plöjen, o landlige män;
 Ty ren damp det omkull för den störste bland kämpar,
 Herakles,
 Hvilken med blodstänkt hand strypte det rasande
 djur.

---

77. cfr. Nr. 1. v. 4. Fauces leoni præcludens
 Hercules passim in priscae artis monumentis occur-
 rit. v. 7. *givos* potest esse scutum, quo nonnulli
 Herculem armaverunt; sed pronum est de leo-
 nis exuviis cogitare, quibus thoracis loco utebatur. *J.*

Ποίμνας ἐξελάσασθε πάλιν μυκηθμὸν ἀκούσι
 Ἥχῳ, ἐρημαίης ἐνναέτερρα νάπης.
 Καὶ σὺ, λεοντόχλαινε, πάλιν θωρήσσεο ξινῶ,
 Ἥρης πρηγῶνων μισονόθοιο χόλον.

Jacobs A. G. T. II p. 652 Nr. 94. *Animadv.* Vol. II P. 1 p. 266.

78. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Αὐταὶ ποιμαίνοντα μεσαμβρινὰ μῆλά σε Μοῦσαι
 Ἐδρακον ἐν κραναοῖς οὖρεσιν, Ἡσίοδε,
 Καὶ σοι καλλιπέτηλόν, ἐρυσσάμεναι περὶ πᾶσαι,
 Ὀρεξαν δάφνας ἱερὸν ἀκρέμονα,
 Δῶκαν δὲ κράνας Ἐλικωνίδος ἐνθεον ὕδωρ,
 Τὸ πτανοῦ πῶλου πρόσθεν ἔκοψεν ὄνυξ,
 Οὗ σὺ κορεσσάμενος μακάρων γένος, ἔργα τε μολπαῖς
 Καὶ κλέος ἀρχαίων ἔγραφες ἡμιθέων.

Jacobs A. G. T. II p. 24 Nr. 64. *Animadv.* Vol. I P. 2 p. 54.

79. ΓΑΛΛΟΥ.

Εἰς Τάνταλον ἐπὶ ποτηρίου γεγλυμμένον.
 Οὗτος ὁ πρὶν μακάρεσσι συνέστιος, οὗτος ὁ νηδῦν
 Πολλάκι νεκταρέου πλησάμενος πόματος,
 Νῦν λιβάδος θνητῆς ἰμείρεται. ἡ φθονερὴ δὲ
 Κραῖσις αἰὲν χεῖλευς ἐστὶ ταπεινοτέρη
 Πῖνε, λέγει τὸ τόρευμα, καὶ ὄργια μάνθανε σιγῆς.
 Οἱ γλώσση προπετεῖς ταῦτα κολαζόμεθα.

Jacobs A. G. T. II p. 649 Nr. 89. *Animadv.* Vol. II P. 1 p. 279.

---

78. cfr. Nr. 14. Respicitur locus apud *Hesiodum*,
Theog. v. 30 sqq. v. 8 svadente ὃ. legimus ita,
 pro Cod. Καὶ γένος αἰ. ἐ. ἡ. 79. Duo exstant *Galli*

Drifven hjordarna ut; må Echo, som bor i den vilda
 Dalens gömslof, igen höra de böländes rop!
 Men du, lejonbeklädde, pånytt dig svep i din rustning,
 Blikkande modig den harm, Here har fattat mot
 dig.

Tempe I B. p. 80 Nr. 2. Ed. T. T. III p. 253.

78. ASKLEPIADES.

Muserna sjelfva en dag dig sågo på skogiga fjellen,
 Medan, Hesiodos, du följde med gettren i vall,
 Och afbrytande då, framräckte de alla gemensamt
 Lagrens heliga qvist, herrligt bekransad med blad,
 Gåfvo derhos en berusande dryck ur Helikons källa,
 Som den vingade häst öppnat med hofven förut.
 Mättad deraf, om de Saliges ätt, om åldrige hjeltars
 Ära och lysande värf sjöng du alltsedan förtjust.

Tempe I B. p. 17 Nr. 17 Ed. T. T. II p. 73.

79. GALLUS.

Öfver Tantalos graverad på en bågare.

Denne som satt vid de Saliges bord tillförene, denne
 Hvilken med nektarns dryck släckte så ofta sin
 törst,

Efter en vattentår nu trånar förgäfves; ty onskfull
 Undan dess torkande läpp sänker sig böljan hvar
 gång.

Drick! så säger gravuren, och lär dig tystna-
 dens stadgar;

Vi som ej tiga förstätt, straffas på slutet
 så här.

Tempe I B. p. 176 Nr. 63. Ed. T. T. III p. 251.

epigr.; de auctore nil certi habemus. v. 6. "Quærit
 aquas in aquis & pomâ fugaciâ captat Tantalus;
 hoc illi garrula lingua dedit. *Ovid. Amor. II. 43.*

80. ΛΕΩΝΙΔΑ.

Αὐτὰ ἐπὶ Κρήθωνες ἐγὼ λίθος, ἄνομα κείνου
 Δηλοῦσα Κρήθων δ' ἐν χθονίοις σποδία.

Ὅ πρὶν καὶ Γύγη παρῖσεύμενος ὄλβον, ὃ τὸ πρὶν
 Βουπάμων, ὃ πρὶν πλούσιος αἰπόλοις,

Ὅ πρὶν - - - τί πλείω μυθεῦμαι; ὃ πᾶσι μακαρτός,
 Φεῦ, γαίης ὅσσης ὅσπον ἔχει μόριον.

Jacobs A. G. T. I p. 532 Nr. 740. *Animaan.* Vol. I P. 2 p. 124.

81. ΑΡΧΙΟΥ ΜΙΤΤΛΗΝΑΙΟΥ.

Αἰωρῆ θήρειον ἱμασσόμενος δέμας αὔραις,
 Τλαῖμον, ἀορτηθεὶς ἐκ λασίας πίτυος,

Αἰωρῆ Φοίβω γὰρ ἀνάρσιον εἰς ἔριν ἔστης,
 Πρῶνα Κελαινίτην ναιετάων, Σάτυρε.

Σεῦ δὲ βοᾶν ἀυλοῖο μελίβρομον οὐκέτι Νύμφαι,
 Ὡς πάρος, ἐν Φρυγίοις οὔρεσι πευσόμεθα.

Jacobs A. G. T. I p. 517 Nr. 696. *Animadv.* Vol. II P. i p. 262.

82. ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ ΣΙΚΥΩΝΙΟΥ.

Ἀμπαύσει καὶ τῆδε θοὸν πτερὸν ἱερὸς ὄρεσι,
 Τᾶσδ' ὑπὲρ ἀδείας ἐζόμενος πλατάνου.

80. cfr. α Nr. 1.

81. cfr. Nr. 1. Nymphæ

Marsyam in pinu suspensum lugent, quod dulcem tibiæ cantum, quo ipsas olim delebaverit, non amplius audituræ sint. Frustra interpretes in hoc carmine ironiam quæsiwerunt. Quos falsa, quam de Marsya imbibent, opinio fefellit. Non con-

80. LEONIDAS.

Bådande Krethons namn, här står jag en vård på dess
grafhög,

Krethons, sjelf medlertid bor han i skuggornas
land.

Han som förliknades förr med Gyges i lycka, och som
förr

Oxrik var, och som förr hjordar af getter besatt,
Han som förr - . . - hvad säger jag mer? Den salige
mannen

Äger af allting, ack, knappast den jord der han
gömms.

Tempe II P. p. 242 Nr. 26. Ed. T. T. I p. 394.

81. ARCHIAS från MITYLENE.

Se, hvar den hänger din väldiga kropp, af vindarna
gisslad,

Usle i ruggig tall, hvarest din snara är fäst!

Hänger! förty mot Phoibos du gick i vådelig täflan,

Du som bebodde, Satyr, förr den Kelainiska kulln.

Men vi Nymphes ej mer som förut i de Phrygiska
bergen

Skole förnimma din flöjts håningsbegäfvade ljud.

Tempe II B. p. 34 Nr. 2. Ed. T. T. I p. 382.

82. MNASALKAS från SIKYON.

Här skall hvila också sin vinge den heliga fågeln,

Sittande under sin färd trygg i den sköna platan.

---

temnendus ille musicus, quamvis nihil ad Apollinem. *J.* v. 1. Marsyæ pellis Celænis in acropoli monstrabatur, ubi Marsyæ fluvii fontes. 82. cfr. Nr. 3. v. 2. ἀδειας πλατανου, quæ grata erit avibus, aucupis insidias non amplius timentibus. Mavult *J.* τασθ' ὑπερ ἀγρειας ε. π.

᾿Ωλετο γὰρ Ποίμανδρος ὁ Μάλλιος, οὐδ' ἔτι νεῖται
Ἰζὸν ἐπ' ἀγρευταῖς χευάμενος καλάμοις.

Jacobs A. G. T. I p. 355 Nr. 171. Animadv. Vol. I P. 1 p. 404.

83. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ.

Χαῖρέ μοι, ᾧ ναυηγέ, καὶ εἰς Ἀῖδαο περήσας
Μέμφεο μὴ πόντου κύμασιν, ἀλλ' ἀνέμοις.
Κεῖνοι μὲν σ' ἐδάμασσαν ἀλὸς δέ σε μείλιχον ὕδαρ
Ἐς χθόνα καὶ πατέρων ἐξεκύλισε τάφους.

Jacobs A. G. T. I p. 483 Nr. 582. Animadv. Vol. II P. 3 p. 389.

84. ΑΔΗΛΟΝ.

Οὐδὲ θανῶν κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσας ἐς χθόνα πᾶσαν,
Ἄλλ' ἔτι σῆς ψυχῆς ἀγλαὰ πάντα μένει,
Ὅσσ' ἔλαχέσ τ' ἔμαδές τε φύσει, μῆτιν πανάριστε
Τῷ ῥα καὶ ἐς μακάρων νῆσον ἔβης Πυθία.

Jacobs A. G. T. I p. 516 Nr. 690. Animadv. Vol. III P. 2 p. 259.

85. ΚΡΑΤΗΤΟΣ.

Ἐρωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μή, χρόνος.
Ἐὰν δὲ μηδὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσῃ,
Θεραπεία σοι τὸ λοιπὸν ἠετήσῃω βρόχος.

Jacobs A. G. T. II p. 176 Nr. 497. Animadv. Vol. I P. 1 p. 378.

86. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Εἰ τὸ τρέφειν πώγωνα δοκεῖ σοφίαν περιποιεῖν,
Καὶ τράγος εὐπώγων εὐστοχός ἐστι Πλάτων.

Jacobs A. G. T. II p. 443 Nr. 430. Animadv. Vol. II P. 2 p. 425.

83. cfr. α Nr. 62. 84. Pytheas ignotus cetero-
quin homo. 85. Cratetis nomine plures in-
signes, quorum is fere nobilissimus, qui a patria

Ty Poimandros, Malliern, dog, och ej nånsin han kommer,

Att på de gillrande rör framdeles smörja sitt lim.

Tempe II B. p. 249 Nr. 33. Ed. T. T. I p. 261.

23. JULIANOS, AIGYPTIERN.

Hell, skeppsbrutne, dig hell! När du hunnit till skuggornas boning,

Skyll ej på hafvets våg, utan på vindarna skyll.

Desse vållat din död, men böljorna buro dig vänligt

Hit till din fädernegrift, der du nu hvilar i ro.

Tempe II B. p. 294 Nr. 85. Ed. T. T. I p. 355.

24. OKÄND.

Efter döden också fortlefver din ära everdligt,

Och din förträffliga själs skatter ej nånsin förgås,

Ej hvad naturen dig skänkt eller bildningen; ypperst i vishet,

Derför, o Pytheas, ock kom du till Sällhetens ö.

Tempe II B. p. 235 Nr. 19. Ed. T. T. I p. 350.

25. KRATES.

Af hungren stillas kärleken; om ej, af tid.

Men om ej han ens släcka kan dess flamma ut,

En trogen hjälparinna, — snaran, återstår.

Tempe II B. p. 165 Nr. 74. Ed. T. T. II p. 190.

26. LUKIANOS.

Om att låta sitt skägg fritt växa är vishetens tecken,

Skulle hvar skäggrik bock synas en Platon i vett.

Ed. T. T. III p. 98.

Mallotes vocatur, ab immenso vero, quod in Homero emendando posuit, studio, Homericus. 26. cfr. α Nr. 67. Bagoæ eunucho & peripatetico

87. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

ὦ παλάμη πάντολμε, σὺ τὸν παυχρέσειον ἔτλης
 Ἄπριξ δραζαμένη βόστρυχον αὐερεύσαι.
 Ἐτλης οὐκ ἐμάλαξε τεὸν θράσος αἴλιος αὐδή,
 Σκύλμα κόμης, αὐχὴν μαλθακὰ κεκλιμένους.
 Νῦν θαμινοῖς πατάγοισι μάτην τὸ μέτωπον ἀράσσεις
 Οὐκέτι γὰρ μαζοῖς σὸν θέναρ ἐμπελάσει.
 Μῆ, λίτομαι, δέσποινα, τόσῃν μὴ λάμβανε ποιήν.
 Μᾶλλον ἐγὼ τλαίην φάσγανον ἀσπασίως.
Jacobs A. G. T. I p. 158 Nr. 248. Animadv, Vol, III P, 1 p. 123,

88. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Οὐ σοι ταῦτ' ἐβόων, ψυχὴ, ναὶ Κύπριν, ἀλώσει,
 ὦ δύσεως, ἰξῶ πυκνὰ προσιπταμένη;
 Οὐκ ἐβόων; εἴλεν σε πάγη. Τί μάτην ἐνὶ δεσμοῖς
 Σπαίρεις; αὐτὸς Ἔρως τὰ πτερά σου δέδεκεν,
 Καὶ σ' ἐπὶ πῦρ ἔστησε, μύροισ δ' ἔρβανε λιπόπνου,
 Δῶκε δὲ διψώσῃ δάκρυα θερμα πιεῖν.
 Ἄ ψυχὴ βαρύμοχθε, σὺ δ' ἄρτι μὲν ἐκ πυρός αἴθη,
 Ἄρτι δ' ἀναψύχεις, πνεῦμ' ἀναλεξαμένη.
 Τί κλαίεις; τὸν ἀτεγκτον ὅτ' ἐν κόλποισιν Ἔρωτα
 Ἐτρεφες, οὐκ ἤδεις, ὡς ἐπὶ σοὶ τρέφετο;

---

cum quidam exprobrasset, quod barbam non haberet, respondit ille: εἰ γὰρ ἀπο παγωνος βαθεος κρινεσθαι δεοι τους φιλοσοφουντας, τον τραγον αν δικαιοτερον προκριθηναι παντων teste Luciano. 87. cfr. α Nr. 89. Puellæ comam poëta, ira concitatus, laniaverat; inde simultates ortæ & deside-

27. PAULOS SILENTIARIOS.

O alldristiga hand, du har djerfts att den gyllene locken
 Gripa med fräckt raseri, böjande nacken bakut.
 Djerfts! och ditt vågsama mod ej rördes af klagande
 stämman,

Ej af det trasslade hår, eller den tjusande hals.
 Nu du pannan med slag på slag anfaller förgäfves,
 Ty ditt finger ej mer nånsin skall nalkas dess barm.
 Herrskarinna, jag ber, o straffa mig ej så forskräckligt,
 Heidre fördroge jag dock spetsen af mördande
 svärd.

Tempe 1 B. p. 313 Nr. 31. Ed. T. T. I p. 116.

28. MELEAGER.

Ropte jag dig, o hjerta, ej till: vid Kypris, du fastnar,
 Olycksaliga sist, flaxar du snaran förnär?

Ropte jag ej? Nu sitter du der! hvi sprattla i garnen
 Fruktlöst? Kärleken sjelf vingarna bundit för dig,
 Ställt dig vid elden och stänkt, vanmäktige, dig med
 essencer,

Gifvit, då törstig du var, glödande tårar till dryck.
 O, svärtplågade hjerta, du än skall brinna i låga,
 Än afsvala din glöd, samlande krafter pånytt.
 Hvarför då gråta? Visste du ej, då du närde det grym-
 ma

Barnet i egen barm, att du det närde mot dig?

---

rium, quod se ferre posse negat. 28. cfr. *α*
 Nr. 5. Ad animam: sua ipsius culpa fieri, ut
 gravissimis ab Amore conciatibus afficiatur. Ani-
 mam poëta alatam fingit, secundum Platonium
 phantasma, quod etiam sculptores & pictores se-
 cuti sunt.

Οὐκ ἦδεις; νῦν γινῶθι καλῶν ἀλλαγμὰ τροφείων,
 Ἰὺρ ἅμα καὶ ψυχρὰν δεξαμένη χιόνα.
 Αὐτὴ ταῦθ' εἴλου· φέρε τὸν πόνον· ἀξία πάσχεις
 Ὡν ἔδρας, ὅπῳ κατομένη μέλιτι.

Jacobs A. G. T. II p. 491 Nr. 132. Animadv. Vol. I P. 1 p. 74.

29. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Χείματος ἠνεμόεντος ἀπ' αἰθέρος οἰχομένοιο,
 Πορφυρῆ μείδησε φερανθέος εἴαρος ὠρῆ·
 Γαῖα δὲ κυανῆ χλοερῆν ἐστέψατο ποίην,
 Καὶ φυτὰ θηλήσαντα νέοις ἐκόμησε πετῆλοισι.
 Οἱ δ' ἀπαλὴν πίνοντες ἀεξιφύτου δρόσον Ἡοῦς
 Λειμῶνες γελῶσιν, ἀνοιγομένοιο ῥόδοιο.
 Χαίρει καὶ σύριγγι νομεὺς ἐν ὄρεσσι λιγαίνων,
 Καὶ πολιῶσι ἐρίφοις ἐπιτέρπεται αἰπόλος αἰγῶν.
 Ἦδη δὲ πλάουσιν ἐπ' εὐρέα κύματα ναῦται,
 Πνοιῆ ἀπημάντω Ζεφύρου λῖνα κολπώσαντες.
 Ἦδη δ' εὐάζουσι φερεσταφύλω Διονύσῳ
 Ἄνθει βοτρύεντος ἐρεψάμενοι τρίχα κισσοῦ.
 Ἔργα δὲ τεχνήεντα βοηγενέεσσι μελίσσαις
 Καλὰ μέλει, σίμβλῳ ἐφήμεναι ἐργάζονται
 Δευκὰ πολυτρήτοιο νεόρρυτα κάλλιπα κηροῦ.
 Πάντη δ' ἀρνίθων γενεῇ λιγύφωνον αἰεῖται·
 Ἄλκυόνες περὶ κύμα, χελιδόνες ἀμφὶ μέλαθρα,
 Κύκνος ἐπ' ὄχθαισιν ποταμοῦ, καὶ ὑπ' ἄλσος ἀηδῶν.

---

29. cfr. α Nr. 5. Hoc carmen separatim edidit; prolixo commentario instructum, Meinecke, Gœttingæ 1788. 8:o Habet idera quo se commendet; vix tamen dignum iis laudibus, quibus nonnulli id cumulaverunt. Neque enim imaginum novitate